

The eDisciple

A new weekly teaching email.
Gain new insight into the
stories and teachings of the Master every week.

Why was it permissible for Yeshua's disciples to violate the Sabbath by plucking and husking grain?

Did King David break the Sabbath?

This teaching is adapted from the Jesus, My Rabbi lesson enjoyed by thousands of students in Torah Clubs around the world. A study in the Gospels from a Messianic Jewish perspective. Every week Club members encounter Yeshua of Nazareth in his Jewish, historical, and cultural context.

Yeshua's disciples plucked heads of grain on the Sabbath, husked them, and ate them. The Pharisees object that they violate the Sabbath. Yeshua offered a legal defense to justify them, beginning with a case precedent from the Bible. To preface His argument, the Master retold the story of how David, while on the run from King Saul, came to the Sanctuary set up at Nob and asked Ahimelech the priest for bread to supply him and his men (Samuel 21:2-7(1-6)). Ahimelech replied that he had no ordinary bread, but he did have the twelve loaves of the bread of the Presence. That was the holy bread placed on the table inside the Tabernacle and changed out with fresh loaves every Sabbath. The Torah says that only the priesthood may eat the bread of the Presence and only within the Sanctuary (Leviticus 24:9). Nevertheless, Ahimelech gave David the bread. David took the bread, ate, and left with the rest of it.

Have you not even read what David did when he was hungry, he and those who were with him, how he entered the house of God, and took and ate the consecrated bread which is not lawful for any to eat except the priests alone, and gave it to his companions? (Luke 6:3-4)

The story of David and the holy Sabbath bread may have been a common illustration used by the rabbis to discuss Sabbath observance and the laws of keeping the Sabbath. The collection of traditional Jewish Bible commentary called Yalkut Shim'oni uses the story to prove that the preservation of life takes precedence over the Sabbath:

De eDiscipel

Een nieuwe wekelijkse onderwijs e-mail.
Verwerf elke week nieuw inzicht in de
verhalen en leringen van de Meester.

Waarom was het Yeshua's discipelen toegestaan om de Shabbat te overtreden door graan te plukken en te pellen?

Brak Koning David de Shabbat?

Dit onderwijs is overgenomen uit de "Jezus, Mijn Rabbijn" les die duizenden studenten in Torah Clubs over de hele wereld hebben gehad. Een studie in de Evangelieën vanuit een Messiaans-Joods perspectief. Elke week ontmoeten de leden van de Club Yeshua van Nazareth in zijn Joodse, historische en culturele context.

Yeshua's discipelen plukten aren op de Shabbat, pelden ze, en aten ze op. De Farizeeën maken bezwaar dat zij de Shabbat schenden. Yeshua bood hen een juridische verdediging ter rechtvaardiging, beginnend met een precedent uit de Bijbel. Om Zijn betoog in te leiden, vertelde de Meester het verhaal van hoe David, op de vlucht voor koning Saul, naar het heiligdom in Nob ging en aan Ahimelech de priester om brood vroeg om hem en zijn mannen te bevoorraden (Samuel 21:2-7(1-6)). Ahimelech antwoordde dat hij geen gewoon brood had, maar hij had wel de twaalf broden van het brood der Aanwezigheid. Dat was het heilige brood dat op de tafel in de Tabernakel werd gelegd en elke Shabbat werd vervangen door verse broden. De Torah zegt dat alleen de priesters het brood der Aanwezigheid mogen eten en alleen binnen het Heiligdom (Leviticus 24:9). Niettemin gaf Ahimelech David het brood. David nam het brood, at, en vertrok met de rest.

Hebt u niet gelezen wat David deed toen hij honger had, hij en degenen die bij hem waren, hoe hij het huis van God binnenging en het gewijde brood nam en at, waarvan niemand mag eten behalve de priesters alleen, en het aan zijn metgezellen gaf? (Lucas 6:3-4)

Het verhaal van David en het heilige shabbatbrood kan een veelgebruikte illustratie zijn geweest die door de rabbijnen werd gebruikt om de shabbat te bespreken en de wetten van het houden van de shabbat. De verzameling van traditionele Joodse Bijbelcommentaren genaamd Yalkut Shim'oni gebruikt het verhaal om te bewijzen dat het behoud van het leven voorrang heeft boven de Shabbat:

It was Sabbath, and David saw that they were baking the bread of the Presence on Sabbath... Since he had not found anything there except the bread of the Presence, David said to him, "Give it to me so that we do not die of hunger, since when there is a case of doubt regarding life, it supersedes Sabbath." How much did David eat on that particular Sabbath? Rabbi Chuna said, "David ate almost seven se'ahs due to his hunger, since ravenous hunger had gripped him." (Yalkut Shim'oni)

The Master admitted that David and his companions did something "which is not lawful" when they took and ate the holy bread. In saying this, He conceded, by way of comparison, that His disciples also did something "which is not lawful" on the Sabbath. David and his men correspond to the disciples. Both parties were hungry and without food. Both parties acquired food by forbidden means. David violated the ritual sanctity of the Temple service by taking and eating the bread of the Presence. The disciples violated the sanctity of the Sabbath by plucking, husking, and eating grain on the Sabbath day.

David violated the sanctity of the Temple service because "he was hungry" as were "those who were with him." Yeshua justified David on the basis that "he was in need and he and his companions became hungry" (Mark 2:25). Yeshua reasoned that the "need" and "hunger" of David and his men provided them with adequate reason for violating the ritual sanctity of the Temple service by eating the bread of the Presence.

He took the argument a step further, pointing out that the priesthood serving in the Temple must necessarily violate the Sabbath prohibitions. If legitimate human need and compassion for human suffering takes precedence over the sanctity of the Temple services, and the Temple services take precedence over the Sabbath prohibitions, then legitimate human need and alleviation of suffering takes priority over the Sabbath prohibitions: "The Sabbath was made for man, and not man for the Sabbath" (Mark 2:27).

Het was Shabbat, en David zag dat zij op Shabbat het brood van de Aanwezigheid aan het bakken waren... Omdat hij daar niets had gevonden behalve het brood van de Aanwezigheid, zei David tegen hem: "Geef het mij, zodat wij niet van honger sterven, want wanneer er een geval van onzekerheid over het leven is, gaat dat boven de Shabbat." Hoeveel at David op die bepaalde Shabbat? Rabbi Chuna zei: "David at bijna zeven se'ahs vanwege zijn honger, want de razende honger had hem in zijn greep." (Yalkut Shim'oni).

De Meester gaf toe dat David en zijn metgezellen iets deden "wat niet geoorloofd is" toen zij het heilige brood namen en aten. Door dit te zeggen, gaf Hij toe, bij wijze van vergelijking, dat Zijn discipelen ook iets deden "wat niet geoorloofd is" op de Shabbat. David en zijn mannen zijn te vergelijken met de discipelen. Beide partijen hadden honger en geen voedsel. Beide partijen verkregen voedsel langs verboden weg. David schond de rituele heiligheid van de Tempeldienst door het brood der Aanwezigheid te nemen en te eten. De discipelen schonden de heiligheid van de Shabbat door graan te plukken, te pellen en te eten op de Shabbatdag.

David schond de heiligheid van de Tempeldienst omdat "hij honger had", net als "zij die bij hem waren." Yeshua rechtvaardigde David op basis van het feit dat "hij in nood was en hij en zijn metgezellen hongerig werden" (Markus 2:25). Yeshua redeneerde dat de "nood" en "honger" van David en zijn mannen hen voldoende reden gaven om de rituele heiligheid van de Tempeldienst te schenden door het eten van het brood der Aanwezigheid.

Hij ging nog een stap verder door erop te wijzen dat het priesterschap dat in de Tempel diende, noodzakelijkerwijs de Shabbatverboden moest overtreden. Als legitieme menselijke nood en medelijden met menselijk lijden voorrang hebben op de heiligheid van de Tempeldiensten, en de Tempeldiensten voorrang hebben op de Shabbatsverboden, dan hebben legitieme menselijke nood en verlichting van lijden voorrang op de Shabbatsverboden: "De Shabbat is voor de mens gemaakt, en niet de mens voor de Shabbat" (Marcus 2:27).